

آشنایی
با
بازارهای
جهانی

۳۴

آشنایی با کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس

نگاهی به وضعیت اقتصادی کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس (قسمت چهارم)

● تهیه و تنظیم: حبیبه فتحی
نصرت‌الزمان حکیم شوشتری

امارات متحده عربی

است که نرخ برابری آن با دلار آمریکا ۰/۲۷۲ می‌باشد.
(1US\$=3.671DAE) ساعات کار ادارات و بانک‌ها، شنبه تا
چهارشنبه از ساعت ۸ تا ۱۴ و پنجشنبه‌ها از ساعت ۸
تا ۱۲.

۱- شمای کلی

امارات متحده عربی، فدراسیونی مرکب از هفت امیرنشین:
ابوظبی، دبی، فجیره، شارجه، ام‌القوین، عجمان و رأس‌الخیمه
است. مساحت آن ۸۴ هزار کیلومتر مربع، جمعیت آن ۲/۵۸
میلیون نفر با تراکم ۲۹ نفر در هر کیلومتر مربع است. پایتخت
آن ابوظبی است. هوای مناطق ساحلی در طول ماه‌های مه تا
اکتبر بین ۳۸ تا ۵۰ درجه سانتیگراد در سایه است. بین نوامبر
تا آوریل، هوا ملایم‌تر است. تعطیلات اصلی، اول ژانویه، دوم
اوت، یازدهم اکتبر، دوم و بیست‌ونجم دسامبر، عید فطر، عید
قربان، عاشورا و عید میلاد پیامبر است. روز تعطیل هفته
جمعه است. زبان رسمی عربی است، اما زبان انگلیسی نیز در
ارتباطات تجاری مورد استفاده قرار می‌گیرد. پول رایج درهم

چارچوب قانونی روابط تجاری:

امارات عضو سازمان جهانی تجارت (WTO)، سازمان
ملل متحد و مؤسسات عمده تخصصی آن سازمان کنفرانس
اسلامی (OIC)، شورای همکاری خلیج فارس (GCC) و
جامعه عرب می‌باشد.
امارات همچنین موافقتنامه‌های همکاری بازرگانی و
اقتصادی با بسیاری از کشورهای اسلامی و همچنین برخی از
کشورهای آمریکایی، آفریقایی، آسیایی و اروپایی امضا کرده
است.

۲- ساختار تجاری

۲-۱- محصولات عمده صادراتی:

سه نوع فعالیت متمایز صادراتی وجود دارد:

- صادرات نفت و گاز

- صادرات تولیدات صنعتی بومی که به‌طور عمده شامل

مواد غذایی، شیمیایی، نساجی و لوازم خانگی برقی می‌باشد.

- و بالاخره تولیدات وارداتی صادرات مجدد.

۲-۲- محصولات عمده وارداتی:

- مواد اولیه برای صنایع داخلی

- مواد اولیه و کالاهای سرمایه‌ای

- کالاهای مصرفی

- تولیدات غذایی کشاورزی

- نساجی

- مواد شیمیایی

۲-۳- شرکای تجاری:

شرکای اصلی تجاری امارات در بخش واردات عبارتند

از: ژاپن، کره، سنگاپور، هند و عمان.

عرضه‌کنندگان اصلی کالا و خدمات به امارات عبارتند از:

آمریکا، ژاپن، انگلیس، ایتالیا و هند.

۳- نظارت بر تجارت خارجی

بعد از پیوستن به «گات»، امارات متحده عربی به‌طور

قابل‌ملاحظه‌ای موانع تعرفه‌ای خود را کاهش داد. همین‌طور

محدودیت‌های کمی واردات برای برخی از تولیدات را

پذیرفت.

۳-۱- مقررات واردات:

امارات متحده عربی نسبتاً سیاست آزادسازی در

زمینه‌های واردات را اجرا می‌کند، فقط تغذیه محدودی از

تولیدات هنوز هستند که به دلایل اخلاقی، بهداشتی یا مسایل

امنیتی، واردات آنها ممنوع است و یا نیاز به مجوز

وزارتخانه‌ها مانند وزارت بهداشت برای تولیدات دارویی یا

وزارتخانه‌های اطلاعات و فرهنگ برای فروش نرم‌افزار دارند.

برای انجام معاملات تجاری بین‌المللی، واردکنندگان بایستی یک مجوز کلی داشته باشند. برای واردات بعضی تولیدات، مانند مواد غذایی، واردات مشروط به شرایط سخت‌گیرانه مربوط به تاریخ انقضاء، بسته‌بندی، مشخصات کالا و شرایط نگهداری کالا می‌باشد.

۳-۲- مقررات صادرات:

صادرات کالا و خدمات از امارات متحده عربی به سادگی صورت می‌پذیرد و از جهات تشریفات و مقررات بسیار تسهیل شده است.

۳-۳- سایر اسناد و تشریفات:

برای ترخیص کالا، علاوه بر سایر مدارک، فاکتور تجاری و گواهی مبدأ که توسط اتاق بازرگانی کشور مبدأ صادر شده باشد و در صورت ضرورت توسط سفارتخانه‌های امارات تأیید شده باشد، درخواست می‌گردد.

فهرست بسته‌بندی درخواست نمی‌شود، ولی موجب سهولت ترخیص گمرکی می‌شود. به همین شکل گواهی‌های بهداشتی، برای محصولات غذایی وارداتی نیز مطالبه می‌شود.

۴- مقررات مالی - معاملاتی در بازرگانی خارجی

۴-۱- نظام بانکی:

انجمن بانک‌های امارات دارای ۴۸ بانک در مجموعه فدراسیون می‌باشد: ۲۸ بانک وابسته خارجی، ۱۹ بانک بومی و ۱ بانک تحت لیسانس.

بانک مرکزی نظارت بر اجرای مقررات بانک‌های امارات را برعهده دارد.

۴-۲- نظام ارزی:

مقررات ارزی هیچ قاعده خاصی را اعمال نمی‌کند. امارات، اصول تبدیل آزادانه درهم و قابلیت انتقال کامل آن را به کار می‌گیرد. ارزش پول ملی تابع ارزش دلار آمریکا است و به سایر ارزها قابل تبدیل است.

۴-۳- روش‌ها و ابزار پرداخت بین‌المللی:

دست‌اندرکاران تجارت خارجی امارات از سلامت مالی نسبی برخوردار هستند. متداول‌ترین وسایل پرداخت عبارتند از: اعتبار اسنادی، چک یا چک‌های بانکی و سوئیفت یا انتقال با تلکس.

۵- عوارض گمرکی

قبل از اوت ۱۹۹۴، نرخ حقوق گمرکی واردات در امیرنشین‌های مختلف یکسان نبود و از یک امارت تا امارت دیگر متفاوت بود.

۵-۱- تعرفه گمرکی:

از اول اوت ۱۹۹۴، در سراسر قلمرو امارات متحده عربی، حداکثر ۴ درصد حقوق گمرکی بر مبنای ارزش سیف محاسبه می‌شود. در عین حال، این تعرفه شامل تمام کالاهای وارداتی نمی‌شود. برخی از تولیدات از معافیت برخوردار هستند. این معافیت عمدتاً شامل:

- برخی محصولات غذایی، کود شیمیایی، تورهای ماهی‌گیری؛
- کالاهای سرمایه‌ای وارداتی توسط سازمان‌های دولتی و سفارتخانه‌ها؛

- کتاب‌های درسی و مذهبی و بولتن‌های تجاری؛

- و بالاخره کالاهای کشاورزی صنعتی و طبیعی می‌شود.

۵-۲- تمهیدات ویژه:

به عنوان عضو شورای همکاری‌های خلیج فارس، امارات متحده عربی خود را متعهد به لغو حقوق گمرکی برای سایر کشورهای عضو و به کارگیری یک تعرفه خارجی متعارف برای کشورهای غیر عضو نمود.

۶- لجستیک تجارت خارجی

امارات از زیرساخت نسبتاً مدرن و پیشرفته‌ای برخوردار است.

۶-۱- حمل و نقل بین‌المللی:

امارات دارای تأسیسات بندری است که به عنوان مهمترین

زیرساخت دریایی در خلیج فارس محسوب می‌شود. عمده‌ترین تأسیسات موجود عبارتند از: دوی، جبل علی، فجیره، خور، فکان و ابوظبی.

- بندر رشید اولین بندر خلیج فارس درجه بندی شده است که از ظرفیت بالای ترمینال کانتینری برخوردار است.

- بندر جبل علی بزرگترین بندر مصنوعی دنیا محسوب می‌شود که تقریباً همه نوع کشتی در آن پهلو می‌گیرد.

- بندر ابوظبی اساساً یک ترمینال نفتی است.

از نظر زیرساخت جاده‌ای، علاوه بر جاده‌ها، شبکه اتوبان‌ها ارتباط بین کشورهای همسایه را سریعاً فراهم می‌سازد. در زمینه حمل و نقل ریلی، امارات در حال حاضر هیچ شبکه فعالی ندارد. پروژه‌های ساختمانی راه آهن همچنان تحت بررسی است. در زمینه حمل و نقل هوایی، امارات دارای شش فرودگاه بزرگ است: دوی، شارجه، ابوظبی، فجیره، رأس الخیمه و العین. بیش از ۷۰ شرکت هواپیمایی در فرودگاه‌های مختلف مشغول فعالیت هستند. علاوه بر شرکت هواپیمایی امارات، امارات متحده عربی سهامدار شرکت "Gulf Air" که در بحرین واقع است، می‌باشد.

۶-۲- مخابرات:

سیستم‌های مخابراتی که در امارات مورد استفاده قرار می‌گیرد، نسبتاً پیشرفته است. شبکه‌های انتقال ویژه، ارتباطات موبایل و غیره. در سطح بین‌المللی، کشور با بیش از ۱۸۰ کشور به وسیله ۵۰ اتصال ماهواره‌ای ارتباط دارد.

۶-۳- نظام توزیع:

ساختار شبکه توزیع در امارات از گروه‌های تجاری کوچک، متوسط و بزرگ تشکیل شده است. اما مشخصه توزیع، یکپارچگی نسبی در سطوح بالا و پایین است. بعضی تجار در آن واحد، واردکننده، صادرکننده، عمده‌فروشی، خرده‌فروشی و صادرکننده مجدد می‌باشند. در شهرهای بزرگ، تعداد مراکز خرید به سرعت افزایش یافته و وارد رقابت با فروشگاه‌های کوچک شده‌اند. واردات دولتی منحصراً توسط شرکت‌های تجاری بومی صورت می‌گیرد.

مهمی از این سیاست بوده است.

عناصر کلیدی در راهبرد انگیزشی، پیش‌بینی تسهیلات صنعتی و خدمات پشتیبانی تجاری طراز اول، کاهش تشریفات و مقررات اداری، به روز درآوردن قوانین و مقررات بازرگانی در جهت برآورده ساختن تعهدات بین‌المللی و افزایش شفافیت و تأمین حمایت مؤثر از سرمایه‌گذاران بوده است. همچنین، قوانین مالیاتی مناسب و ثبات سیاسی در تبدیل امارات به یک مکان اصلی دادوستد، یاری رسانده است.

سازمان جهانی تجارت:

امارات متحده عربی با علم به اینکه کشورهای درحال توسعه از جمله دولت‌های عربی نمی‌توانند موافقتنامه‌های سازمان جهانی تجارت "WTO" و تأثیرشان در اقتصاد جهانی را نادیده بگیرند، در سال ۱۹۹۵ به سازمان جهانی تجارت پیوست.

وزارت اقتصاد و بازرگانی امارات معتقد بود که پیوستن به "WTO" فرصتی را برای کشور فراهم می‌کند تا به تصمیمات و سیاست‌های بازرگانی آینده به عنوان کشوری که خواهان مبدل شدن به محور تجارت منطقه‌ای است یاری رساند. زیرا پیروی از موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت (GATT) و موافقتنامه چندجانبه تجاری (WTO) موجب تقویت صنایع و صادرات امارات خواهد شد.

گرچه "WTO" تبعیض در سرمایه‌گذاری یا داشتن سهام بین شهروندان یک کشور و غیرشهروندان را ممنوع کرده است، با این حال برای بخش خدمات مالی، معافیت‌های خاصی از سوی "WTO" به امارات اعطا شده است. به هر حال موافقتنامه‌های WTO تأثیر مستقیم روی خدمات داخلی از جمله بیمه، بانک، حمل‌ونقل، گردشگری، مستغلات، حق‌العمل‌کاری، سرمایه‌گذاری، ساختمان، ارتباطات و اطلاعات دارد. زیرا از همه آنان انتظار می‌رود تا کارکرد خود را به منظور توانایی رقابت جهانی بهبود بخشند.

مناطق آزاد:

امارات با افزایش تعداد مناطق آزاد فعال در کشور سعی

اکتشاف نفت امارات متحده عربی را به عصر صنعتی هدایت نمود. این فرآیند صنعتی شدن به دنبال شکل‌گیری فدراسیون امارات سرعت گرفت. طی دو دهه گذشته با تأکید فزاینده دولت بر تنوع بخشیدن به اقتصاد و دسترسی سهل به عناصر پایه‌ای مانند سرمایه و انرژی، بخش تولید پیشرفت قابل‌ملاحظه‌ای در امارات متحده عربی داشته است.

مناطق آزاد نقش مؤثری در جلب صنایع تولیدی داشته و امروزه صدها کارخانه دامنه وسیعی از تولیدات صنعتی را در سراسر کشور گسترده است. سیمان، مصالح ساختمانی، آلومینیوم، کود شیمیایی و صنایع غذایی در صدر این فهرست قرار دارند. به دنبال آن منسوجات، مبلمان، کاغذ و مقوا، مواد پلاستیکی، فایبرگلاس و فلزات پردازش شده قرار دارد.

توزیع بخشی

در سال ۱۹۹۹، حدوداً ۱۶۹۵ کارخانه با بیش از ۱۴۵ هزار نفر شاغل و با سرمایه‌گذاری حدود بیش از ۱۴ میلیارد درهم در امارات فعالیت داشتند. شارجه بیشترین تعداد شرکت‌ها را بعد از دوی، ابوظبی و رأس‌الخیمه داراست. تقریباً ۱۴۰ واحد در سال ۱۹۹۸ تأسیس شد. (تقریباً به میزان شکل‌گیری واحدهای تولیدی جدید: در سال ۱۹۹۷) و اشتغال شاهد افزایشی ۲۰ درصدی بود. بالاترین رشد از آن مواد شیمیایی بود. مواد شیمیایی و صنایع غیرفلزی بیشترین تعداد شرکت‌ها را تشکیل می‌دادند و بیشترین نفرات را به استخدام درآوردند. مواد غذایی و نوشیدنی‌ها در بخش کالاهای مصرفی و در جایگزینی واردات، موفق‌ترین بودند. صنعت در شمال امارات روی کارخانه‌های کوچک به‌خصوص نساجی که غالب آنها در عجمان قرار دارد، متمرکز است.

فضای تجارت:

دولت امارات متحده عربی معتقد است، بخش خصوصی مهم‌ترین عامل پیش‌برنده رشد اقتصادی و اشتغال کامل برای شهروندان امارات است. ایجاد فضای تسهیل‌کننده تجارت که سرمایه‌گذاران بومی را تشویق به سرمایه‌گذاری در بخش تولیدی نماید، همین‌طور جلب سرمایه‌گذاری خارجی، جنبه

تراز تجاری

گزارش بانک مرکزی امارات برای دومین سال متوالی، کاهشی را در مازاد تراز تجاری نشان می‌دهد که در سال ۱۹۹۸ به ۱۱/۶ میلیارد درهم رسید که در مقایسه با ۲۷/۲ میلیارد درهم سال ۱۹۹۷، ۵۷/۵ درصد کاهش دارد. این کاهش عمدتاً به کاهشی در ارزش صادرات نفتی و صادرات گاز مایع نسبت داده شده است.

علی‌رغم افزایش ارزش کالاهای صادراتی و صادرات مجدد به ترتیب به میزان ۳/۸ درصد و ۲/۴ درصد در سال ۱۹۹۸، ارزش کل صادرات (نفت، گاز و ...) و صادرات مجدد از رقم ۱۲۴/۹ میلیارد درهم در سال ۱۹۹۷ به ۱۱۱/۵ میلیارد درهم در سال ۱۹۹۸ (۱۰/۷- درصد) تنزل کرد.

جالب توجه است که ارزش صادرات از مناطق آزاد، روند صعودی خود را با رقم ۱۶/۵ میلیارد درهم در سال ۱۹۹۸ حفظ کرد و نسبت به سطح سال ۱۹۹۷، ۱۲/۹ درصد افزایش یافت. در حالی که ارزش صادرات کالا بر اثر سقوط ارزش صادرات فرآورده‌های نفتی که قیمت آنها ارتباط تنگاتنگ با قیمت‌های نفت دارد، ۵/۶ درصد تنزل کرد.

به هر حال، ارزش واردات، رکورد جدیدی را یعنی رقم ۹۹/۹ میلیارد درهم در سال ۱۹۹۸ در مقایسه با رقم ۹۷/۷ میلیارد درهم در سال ۱۹۹۷ به ثبت رساند. این امر عمدتاً ناشی از افزایش جمعیت، تقاضای بیشتر برای واردات به منظور پاسخگویی به درخواست‌های صادرات مجدد و سطح بالاتری از هزینه‌های شخصی که تا اندازه‌ای ناشی از افزایش فعالیت‌های بازرگانی مرتبط با برگزاری جشنواره‌های خرید در طول سال می‌باشد.

افزایش ارزش واردات با افزایش در حجم واردات همراه بود که ناشی از بالا رفتن ارزش دلار آمریکا و لذا درهم امارات در مقابل بیشتر ارزهای معتبر و همچنین در مقابل ارزهای شرکای تجاری امارات در آسیا بود. قیمت‌های ارزان کالاها موجب رقابت شدید بین کشورهای آسیایی مشتاق به حفظ بازارهای خارجی و همچنین تأثیری فزاینده در حجم واردات شد.

اطلاعات موجود درخصوص واردات طبقه‌بندی شده حسب گروه‌های اصلی کالا نشان می‌دهد که در سال ۱۹۹۸

دارد دامنه وسیع‌تری از انتخاب را برای سرمایه‌گذاران بالقوه شامل ۱۰۰ درصد مالکیت سرمایه‌گذاری فراهم کند. منطقه آزاد جبل علی (JAFZ) که یکی از بزرگترین مجتمع‌های صنعتی دنیا شده است، با بندر همجواریش، بزرگترین بندر ساخت بشر در دنیا، به جلب سرمایه‌گذاران ادامه می‌دهد.

منطقه آزاد تجاری فجیره (FTZ) که در سال ۱۹۹۹ گواهی ISO9002 دریافت کرده، به تجار مزیت استفاده از بندر ساحلی شرقی امارات علاوه بر مزایای شراکت با دولت فجیره را عرضه می‌دارد. نرخ رشد منطقه آزاد تجاری فجیره سالانه ۲۰ تا ۲۲ درصد بوده و اخیراً بالغ بر ۱۲۵ طرح در منطقه به ثبت رسیده که نمایانگر ۷۵۰ میلیون درهم ارزش بخش سرمایه‌گذاری است. ارزش تجاری کالاهای صادرشده از این منطقه تجاری تا پایان سال ۱۹۹۹ بالغ بر ۱ میلیارد درهم پیش‌بینی شده است. سرمایه‌گذاری کشورهای حوزه خلیج فارس، اعراب و دیگر کشورها در منطقه آزاد «حمریه» در شارجه تا پایان سال ۱۹۹۹ افزون بر ۲/۵ میلیارد درهم می‌باشد که ۵۰ درصد آن سرمایه‌گذاری بومی است. دولت شارجه ۶۰۰ میلیون درهم در طرح‌های زیربنایی در منطقه سرمایه‌گذاری کرده است.

تجارت الکترونیکی:

به منظور همگامی با روند تجاری سراسر جهان، امارات متحده عربی قصد دارد یک مؤسسه مرکزی پرداخت‌ها و تسویه حساب مالی مبتنی بر اینترنت را تحت عنوان "PGS" دایر کند. چندین شرکت طراز اول با ادارات دولتی مشغول همکاری هستند تا این مؤسسه را که انتظار می‌رود در نوع خود در منطقه شورای همکاری خلیج فارس اولین باشد، برپا کنند.

"PGS" که قدم عمده‌ای در معرفی تجارت الکترونیکی تلقی می‌شود، معادل تمرکز تسویه حساب و دریافت و پرداخت‌های مالی انجام شده بر روی شبکه اینترنت است. این مرکز خدمات اینترنت که مبادلات الکترونیکی ایمن را میسر خواهد ساخت، واسطه‌ای بین تجار، مؤسسات مالی و مشتریان استفاده‌کننده از شبکه اینترنت خواهد بود.

ارزش صادرات و واردات امارات متحده عربی طی سال‌های ۱۹۹۰-۹۸

واحد: میلیون دلار

سال	۱۹۹۰	۱۹۹۱	۱۹۹۲	۱۹۹۳	۱۹۹۴	۱۹۹۵	۱۹۹۶	۱۹۹۷	۱۹۹۸
صادرات	۲۳/۵۴۳	۲۴/۴۳۶	۲۴/۷۵۶	۲۱/۲۷۶	۲۱/۶۱۹	۲۴/۰۲۵	۲۷/۴۶۹	۳۰/۴۴۲	۲۶/۶۵۷
واردات	۱۱/۱۹۹	۱۳/۷۴۶	۱۷/۴۱۴	۱۹/۵۲۰	۲۱/۰۲۴	۲۰/۹۸۴	۲۲/۶۳۸	۲۹/۹۵۲	۳۱/۷۳۳

مأخذ: دبیرخانه آنکتاد

اقدام هزینه‌های جاری و طرح‌ها، علی‌رغم قیمت‌های پایین‌تر واردات از فروشندگان آسیایی، واردات را تا سال ۲۰۰۰ به بیش از ۱۲۸/۴۹ میلیارد درهم افزایش خواهد داد. به هر حال، رشد قوی در دیگر اقلام صادراتی و صادرات مجدد، ارزش صادرات را به میزان سالانه ۸ درصد در سال ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰ افزایش خواهد داد.

انتظار می‌رود مازاد تجاری به حدود ۲۵/۷۰ میلیارد درهم تا سال ۲۰۰۰ افزایش یابد و درآمد سرمایه‌گذاری نیز به رشد خود ادامه دهد. پیش‌بینی می‌شود تراز حساب جاری به ۲۵/۳۲ میلیارد درهم در سال ۲۰۰۰ افزایش یابد و نسبت آن به تولید ناخالص داخلی به ۱۳/۲ درصد افزایش یابد.

در آستانه هزاره جدید:

در هزاره جدید، پیش‌بینی می‌شود امارات متحده عربی، تنوع تولیدات صنعتی خود را افزایش دهد و توسعه بخش‌های مالی، تجاری و خدمات شتاب یابد. جهانی شدن موجب تشویق تشکیل واحدهای بانکی بزرگتر از طریق ادغام‌ها خواهد شد. این در حالی است که حرکت به سوی اماراتی کردن همچنان ادامه یابد.

با توجه به سرمایه‌گذاری‌های سنگین در زیرساخت‌ها، از زمان تأسیس کشور امارات، دولت فعالانه بخش خصوصی را تشویق به مشارکت در توسعه زیرساخت‌ها از جمله حمل و نقل، ارتباطات، مخابرات، انرژی و بنادر می‌نماید.

انتظار می‌رود سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در صنعت از طریق فروش سهام به عموم مردم، ورود سرمایه خارجی و انتقال فن‌آوری افزایش یابد. قانون‌گذاری جدید برای شرکت‌ها، بازار بورس و بانک‌ها، بازنگری در مقررات حاکم بر فعالیت‌های اقتصادی که موجب ارتقای کارایی است، عناصر اصلی در توسعه اقتصادی خواهد بود.

کالاهاى مصرفى ۵۲/۱ درصد، کالاهاى سرمایه‌ای ۳۵/۶ درصد و کالاهاى واسطه‌ای ۱۲/۳ درصد سهم بازار را تشکیل می‌دادند که مشابه ارقام سال ۱۹۹۷ است.

با توجه به توزیع جغرافیایی ارزش واردات، کشورهای اروپایی از ۳۵ درصد سهم بازار برخوردار بودند که در مقایسه با سال ۱۹۹۷، حدود ۳۳/۸ درصد افزایش داشته است. در میان این گروه، سهم انگلیس از همه بالاتر بود. گرچه از ۸/۶ درصد به ۷/۵ درصد تنزل کرد. کشورهای آسیایی مجموعاً سهم بازار خود را با ۵/۰ درصد افزایش به ۴۵ درصد رساندند. در این حال، سهم آمریکا از ۱۳ درصد در سال ۱۹۹۷ به ۱۱/۲ درصد در سال ۱۹۹۸ کاهش یافت.

روند اقتصادی سال‌های ۲۰۰۰-۱۹۹۹:

بر اساس تحقیقی که دفتر پژوهش‌ها و مطالعات دربار ولیعهد ابوظبى در نیمه جولای ۱۹۹۹ منتشر کرد، انتظار می‌رود تولید ناخالص داخلی با قیمت‌های جاری با رشدی برابر ۵/۲ درصد به ۱۸۵/۰۸ میلیارد درهم در سال ۱۹۹۹ برسد. این رقم به دلیل افزایش قیمت نفت و رشد پایدار در بخش‌های غیرنفتی، به‌طور قابل توجهی از پیش‌بینی‌های اولیه بالاتر است. این تحقیق همچنین برآورد نمود که تولید ناخالص داخلی با ۲/۶ درصد افزایش در سال ۱۹۹۹ به قیمت‌های ثابت به ۱۶۰/۹۴ میلیارد درهم می‌رسد.

بر اساس این تحقیق، میانگین درآمد سرانه در سال ۱۹۹۹ به قیمت‌های جاری ۶۲۹۵۷ درهم برآورد شد و پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۰۰ به ۶۳۴۷۱ درهم برسد. پیش‌بینی شده است که درآمد دولت در سال ۱۹۹۹ به ۵۳/۰۶ میلیارد درهم برسد که از این میزان ۳۵/۳۱ میلیارد درهم حاصل از صادرات نفت خواهد بود. انتظار می‌رود هزینه‌ها به ۷۷/۳۵ میلیارد درهم برسد که منجر به کسر بودجه معادل ۲۵/۶ میلیارد درهم (۱۳/۸ درصد تولید ناخالص داخلی) شود.

سایر پیش‌بینی‌ها در سال ۱۹۹۹ نشان می‌دهد که رشد واردات احتمالاً کند می‌شود، اما هزینه‌های عمومی در هر دو